

Sygn. akt VI Gz 5/18

POSTANOWIENIE

Dnia 15 luty 2018 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Beata Hass - Kloc

Sędziowie: SO Marta Zalewska (spr.)

SR del. Grzegorz Barnak

Protokolant: asyst. sędz. Joanna Gołąbek

po rozpoznaniu w dniu 15 lutego 2018 r. w Rzeszowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy w postępowaniu upadłościowym z możliwością zawarcia układu

(...) sp. z o.o. w L.

w przedmiocie zmiany postanowienia o ogłoszeniu upadłości z możliwością zawarcia układu z dn. 18.07.2014 r. sygn. akt V GU 56/13

na skutek zażalenia dłużnika na postanowienie Sądu Rejonowego w Rzeszowie V Wydział Gospodarczy - Sekcja ds. restrukturyzacyjnych i upadłościowych z dnia 8 grudnia 2016 r. V Gup 14/14

postanawia:

oddalić zażalenie

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 8 grudnia 2016 r. Sąd Rejonowy w Rzeszowie V Wydział Gospodarczy Sekcja ds. Restrukturyzacyjnych i Upadłościowych zmienił sposób prowadzenia postępowania upadłościowego prowadzonego względem spółki (...) sp. z o.o. w L. na postępowanie obejmujące likwidację majątku tej spółki (pkt I), oraz w miejsce Nadzorca Sądowego powołał Syndyka Masy Upadłości w osobie Kancelarii – (...) sp. z o.o. w L..

W uzasadnieniu Sąd upadłościowy wskazał, że Zgromadzenie Wierzycieli w dniu 7 września 2016 r. nie przyjęło układu pomiędzy wierzycielami a Upadłym: (...) Sp. z o. o. w L., ze względu na brak większości przewidzianej art. 285 ust. 1 prawa upadłościowego i naprawczego. Sędzia Komisarz nie stwierdził zawarcia układu na podstawie art. 285 ust 3 i 4 pr. up. i n. Skoro zatem nie doszło do zawarcia układu Sąd upadłościowy obowiązany był zmienić postanowienie o ogłoszeniu upadłości z możliwością zawarcia układu na postanowienie głośzeniu upadłości (...) z o. w L. i ustanowić Syndyka.

Na powyższe postanowienie zażalenie złożył upadły (...) sp. z o.o. w upadłości likwidacyjnej zaskarżając je w całości i wnosząc o uchylenie w/w postanowienia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

W uzasadnieniu zażalenia skarżący podniósł, że w postanowieniu Sądu upadłościowego z dn. 5.07.2016 r. o zwołaniu zgromadzenia wierzycieli w celu zawarcia układu, w punkcie III przewidziano możliwość oddawania głosów w drodze

pisemnej. Główny wierzyciel skarżącego – spółka (...) sp. z o.o. skorzystał z tej możliwości i oddał swój głos w formie pisemnej, nadając pismo przesyłką poleconą za pośrednictwem Poczty Polskiej w dniu 7 grudnia 2016 r. Niestety przesyłka dotarła do adresata 8 września 2016 r. tj. po dniu zgromadzenia wierzycieli w przedmiocie zatwierdzenia układu, tym samym Sąd nie wziął pod uwagę stanowiska tego większościowego wierzyciela skarżącego. Skarżący podniósł, że wysłanie głosu listem poleconym w dniu zgromadzenia wierzycieli jest wystarczające do zachowania terminu na oddanie głosu, gdyż nadanie pisma zawierającego pisemne stanowisko wierzyciela za pomocą Poczty Polskiej w dniu zgromadzenia wierzycieli ma takie same skutki, jakby wierzyciel tego samego dnia oddał pisemny głos przed sędzią komisarzem. W związku z powyższym skarżący wskazał, że na mocy art. 165§2 kpc w zw. z art. 229 ustawy puin głos wierzyciela został oddany w terminie i powinien być uwzględniony przy głosowaniu nad propozycjami układowymi skarżącego. Poprzez nieuwzględnienie głosu oddanego przez (...) sp. z o.o. uniemożliwione zostało wypowiedzenie się głównego wierzyciela skarżącego którego głos był decydujący w toku głosowania co do propozycji układowych, co w efekcie doprowadziło do odrzucenia układu.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie nie podlegało uwzględnieniu.

W przedmiotowej sprawie wierzyciel skarżącego (...) sp. z o.o. skorzystał z pisemnej możliwości głosowania nad układem, oddając głos korespondencyjnie, przy czym karta do głosowania w której wierzyciel ten opowiedział się za układem została nadana przesyłką poleconą za pośrednictwem Poczty Polskiej w dniu 7 grudnia 2016 r. tj. w dniu odbycia zgromadzenia wierzycieli w przedmiocie zatwierdzenia układu. Do wiadomości Sędziego Komisarza pismo z głosem dotarło już po dacie zgromadzenia.

Dokonując oceny ważności powyższego głosu Sąd Okręgowy podziela stanowisko Sądu I instancji, wyrażone w postanowieniu z dnia 11.01.2017r., że w przypadku głosowania korespondencyjnego pismo z głosem wierzyciela powinno dotrzeć do sądu najpóźniej w momencie głosowania nad układem w dniu zgromadzenia wierzycieli. Głos nad układem to oświadczenie woli, a więc oświadczenie prawa materialnego, zatem na mocy art. 61 kc musi dojść do wiedzy ZW. (tak też kom. A. Jakubeckiego, F. Zedlera Prawo upadłościowe wyd. III publ. w Lex). Zdaniem Sądu Okręgowego nie znajduje tu zastosowania przepis art. 165 kpc w zw. z art. 229 puin, zgodnie z którym oddanie pisma w polskiej placówce pocztowej operatora wyznaczonego jest równoznaczne z wniesieniem go do sądu. Jest to przepis prawa procesowego, a zatem odnoszący się do czynności procesowych, konkretnie pism procesowych. Oddanie głosu na ZW w przedmiocie zawarcia układu nie stanowi zaś czynności procesowej, bowiem jest to decyzja wierzycieli w zakresie ich wierzytelności (redukcji, rozłożenia na raty, odroczenie spłaty itp.), zatem stanowiąca oświadczenie woli. Pośrednio na taką wykładnię wskazuje przepis art. 216 puin, tj. wskazujący, iż do pełnomocnictwa określonego w ustawie, a więc np. udzielonego do głosowania na zgromadzeniu (art. 198. 2 puin) stosuje się przepisy kc. Dodać też należy, iż zgodnie z art. 198 puin głosowanie przeprowadza się na zgromadzeniu i dotyczy to tak głosowania ustnego, jak i pisemnego, a przebieg i wynik głosowania zamieszcza się w protokole z tego zgromadzenia. Ustawodawca zatem wprost i jednoznacznie przesadził, że nie ma miejsca na uwzględnienie głosów, które nadeszły po zakończeniu tego głosowania i zamknięciu zgromadzenia. W konsekwencji wierzyciel, który nadaje w placówce pocztowej swój pisemny głos w dacie ZW musi liczyć się z tym, że nie dojdzie on na czas głosowania i nie zostanie uwzględniony na etapie oceny przez sędziego komisarza, czy doszło do zawarcia układu, co sędzia komisarz stwierdza na ZW.

W związku z powyższym zażalenie skarżącego podlegało oddaleniu, o czym orzeczono jak w sentencji na podstawie art. 385 w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.